

EL LLEÓ I EL RATOLÍ

A l'ombra d'un arbre un lleó dormia una migdiada. Un ratolí que jugava per les branques no se'n va adonar i jugant, jugant, va caure damunt l'esquena del lleó i el va despertar. Molt enfadat, el lleó, d'una grapada, el va atrapar.

El ratolí, en veure's pres del rei dels animals, li va demanar perdó i, tot plorant, li va dir que ell, en cas de necessitat, l'ajudaria. El lleó va riure de valent, com el podia ajudar una bestiola tan petita si ell era tan gros i tan valent? Tanta gràcia li va fer, que el va deixar lliure.

Molt temps després, el lleó va caure a les xarxes d'uns caçadors i, com que no podia sortir-ne tota i la seva gran força i el seu poder, es va posar a rugir tan fort com podia. I vet aquí que, per casualitat, aquell ratolinet no era gaire lluny i, en sentir el lleó, va córrer a ajudar-lo: va rosegar amb les seves dentetes les malles de la xarxa fins que va fer un forat prou gran i el lleó va poder sortir i s'escapà, gràcies al ratolí, d'una mort certa.

I des d'aquell dia el ratolí i el lleó van ser amics inseparables

TAGS:

Amistad, ayuda, bondad, compañerismo, confianza, gratitud, valentía,